

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ, ΕΝ ΤΩΙ ΦΡΕΑΤΙ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

«Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γάρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω. 4, 23.24).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

«Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριος» ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς γυναικὸς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀπεκάλυψε τό ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον μυστήριον τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ καὶ Πατρός. Τό Μυστήριον δέ τοῦτο, τό ἀποκαλυφθέν εἰς τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ παρά τῷ Φρέατι τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα νῦν ἱστάμεθα, ἦλθομεν καὶ ἡμεῖς νά ἐορτάσωμεν καὶ συμπανηγυρίσωμεν μετ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς.

Καί τοῦτο, διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ πρώτην φοράν ἐδῶ ἐφάνέρωσεν, ὅτι Αὐτός ἐστίν ὁ θεός Λόγος, ὁ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενος, Αὐτός ἐστίν ὁ ζῶν Λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ σῶζων καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων τοὺς ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντας Αὐτόν. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, τό πρῶτον ἐφάνέρωσεν εἰς τὴν Σαμαρείτιδα γυναῖκα, τὴν μετέπειτα ἀναδειχθεῖσαν ἀγίαν Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, τὴν καὶ σήμερον τιμωμένην, ὅτι ὁ θεός, ἐπειδὴ εἶναι πνεῦμα, δέν περιορίζεται εἰς συγκεκριμένον τόπον ἢ χῶρον, ὡς ἐπίστευον οἱ συμπολιταὶ αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι Τόν λατρεύουν, πρέπει νά Τόν προσκυνοῦν μέ τὰς ἐσωτερικὰς τῶν πνευματικὰς δυνάμεις, μέ καθαρότητα τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοός, ἀλλὰ καὶ μέ ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς λατρείας ἡ ὁποία ἀρμόζει εἰς Αὐτόν.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκύνησιν καὶ λατρείαν προσφέρει τῷ θεῷ Πατρὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῆς τελέσεως τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔνθα γινόμεθα κοινωνοὶ τοῦ Αἵματος καὶ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἔνθα, μέ ἄλλα λόγια γινόμεθα κοινωνοὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ σημερινή ἐορτὴ τῆς Σαμαρείτιδος εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις ἐποτίσθη μέ τό πνευματικόν ὕδωρ τῆς Ζωῆς, τοὔτέστι μέ τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία διαμέσου τῶν αἰώνων κατέστη οὐχὶ μόνον κῆρυξ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ Πίστεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ φύλαξ τῶν ἱστορικῶν καὶ ἀψευδῶν τεκμηρίων τῆς ἐπιγείου ζωῆς καὶ διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν», λέγει ὁ Χριστός εἰς τὴν Σαμαρείτιδα, «ὅτε οἱ ἀληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Τά ἴδια

λόγια ἀπευθύνει καί εἰς ἡμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Χριστός, εἰς ἡμᾶς τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν, διότι οὕτω θέλει αὐτούς οἱ ὅποιοι προσκυνοῦν τὸν θεὸν Πατέρα· δηλαδή οἱ πραγματικοὶ προσκυνηταὶ πρέπει νὰ λατρεύουν τὸ θεὸν μέ θεοφωτίστους τὰς πνευματικὰς δυνάμεις των καί μέ λατρείαν ὅχι τυπικὴν καί σκιώδη, ἀλλὰ πραγματικὴν καί ἐμπεπνευσμένην ἀπὸ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Διότι καί ὁ Πατὴρ ζητεῖ ἐπιμόνως τέτοιοι πραγματικοὶ καί ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ νὰ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι Τὸν λατρεύουν.

Ὡς ἡ Σαμαρεῖτις «πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἐθεάσατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ» τοὔτέστι τὸν Χριστόν, ὡς λέγει ὁ Ὑμνωδὸς «ὃ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο αἰωνίως ἢ ἀοίδιμος» (**Κοντάκιον**), οὕτω καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, μιμούμενοι τὴν τῆς Σαμαρείτιδος πίστιν, σπεύσωμεν εἰς τὸ πνευματικόν Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τοὔτέστιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἴδωμεν τὴν Ἐνυπόστατον Σοφίαν τοῦ Θεοῦ καί ποτισθῶμεν δαψιλῶς καί κληρονομήσωμεν τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.